

den foregaaende Aften i Anledning af en tilrejsende norsk Journalist og Kunstkritiker, der var kommen herved for at se paa Foraarsudstillingerne. Foruden Hædersgæsten havde der været to danske Herrer, hvis Navne Jytte af Skamfuldhed fortav. Den ene var nemlig tykke Møller, som Karsten havde knyttet til sig med noget, han kaldte Venskabs-Prioriteter; den anden var en yngre københavnsk Kunsthandler, der aabenbart ogsaa havde en Part i Møller og derfor ikke gerne slap ham afsyne.

Af Hensyn til den udenlandske Gæst havde Jytte paa Karstens Anmodning gjort sig megen Umage med Anretningen. Der var bleven dækket med en Overflødighed af kolde Retter, med Salatter og Geleer og andre Lækkerier. For at oplive Moderen, der var stærkt nedtrykt efter flere Dages Sengeleje, forsikrede hun, at Aftenen havde været meget vellykket.

Sandheden var dog den, at det hele havde været en grim Oplevelse, som hun helst ikke tænkte paa. Først havde Gæsterne ladet vente paa sig i over en Time, og da de endelig kom og blev sat tilbords, viste det sig, at de lige havde rejst sig fra en solid Middag. I otte Dage havde de turet rundt i Byen og til Ære for den norske Gæst afsøgt dens bedste Spisesteder med det tydelige Resultat, at de i Øjeblikket ikke taalte Lugten af Mad. Da den varme Ret blev baaret ind — en Aspargesbudding med rørt Smør — blev navnlig tykke Møller saa hvid i Ansigtet, at hun alvorlig frygtede for, han skulde faa ondt.

Forøvrigt havde de gjort sig hæderlige Bestræbelser for at bevare Anstanden, i hvert Fald, indtil den hede Vin og senere Whiskyflaskerne kom paa Bordet. Da hun kort efter Midnat trak sig tilbage, sad Møller med en Hinde over Øjnene som en Frø, mens Nordmanden var begyndt at blive lidt ubehagelig nærgaaende overfor hende.

Nu til Morgen havde Karsten gjort hende en Undskyldning for sine Gæsters Opførsel. Da hun spurgte ham, om det virkelig var nødvendigt, at de aabnede deres Hus for den Slags Mennesker, havde han som sædvanlig svaret med et beklagende Skuldertræk.

„Men nu maa jeg gaa, Mor!“ sagde Jytte og gik hen til Spej-